

piątek, 20.12.2024

Nota Komisji Nauki Wiary Konferencji Episkopatu Polski odnośnie do „Nowego Przekładu Dynamicznego” Pisma Świętego

Nota Komisji Nauki Wiary Konferencji Episkopatu Polski odnośnie do „Nowego Przekładu Dynamicznego” Pisma Świętego

Dokonywanie nowych przekładów Pisma Świętego, które biorą pod uwagę aktualne osiągnięcia biblistyki i posługują się językiem współczesnym, dobrze rozumianym przez czytelników, jest bez wątpienia potrzebne, a nawet konieczne. Wpisuje się to w postulat Soboru Watykańskiego II, który zachęcał, aby przez częstą lekturę ksiąg natchnionych „rozbudzać serdeczne i żywe umiłowanie Pisma Świętego” (Konstytucja o liturgii 24).

Od czasu pierwszego wydania Biblii Tysiąclecia w 1965 roku do dnia dzisiejszego ukazało się już kilkanaście nowych przekładów Pisma Świętego na język polski. Są wśród nich tłumaczenia dokonane przez konkretne ośrodki naukowe, a także przekłady wyznaniowe oraz przekład ekumeniczny.

Inaczej jednak trzeba zakwalifikować opublikowany w 2021 r. tzw. Nowy Przekład Dynamiczny (pełny tytuł brzmi: Dobra Wiadomość o ratunku w Chrystusie. Nowy Przekład Dynamiczny opatrzone przypisami i odnośnikami referencyjnymi do osobistego studiowania, a także komentarzami filologicznymi, historycznymi i teologicznymi, Warszawa 2021).

Anonimowi tłumacze postanowili – jak czytamy – zwrócić się do grupy „zwykłych Polaków, którzy wskutek różnych okoliczności nie są aktualnie otoczeni opieką jakiegokolwiek kościoła [ortografia oryginalna] czy wspólnoty wiary” (Nowy Przekład Dynamiczny 17).

Publikacja ta nie spełnia naukowych norm przekładu dynamicznego, zawiera bowiem bardzo dużo błędów merytorycznych, w tym historycznych i lingwistycznych, a nawet ortograficznych. Przekład ksiąg biblijnych nie jest wierny nawet założeniom metodologicznym przyjętym przez autorów. Tłumaczenie stanowi często dowolną parafrazę daleko odbiegającą od tekstu oryginalnego. Co więcej, przekład ten wyraźnie nacechowany jest niechęcią do wszelkich Kościołów instytucjonalnych, a zwłaszcza do Kościoła katolickiego.

Dobrym przykładem są słowa o ustanowieniu Eucharystii, które istotnie zniekształcają przekaz biblijny: „Potem wziął chleb i po dziękczynnej modlitwie porozrywał go na kawałki i rozdzielając między uczniów, powiedział: – Oto moje ciało [tak zostanie rozdarte i] za was wydane. Wy zaś wydajcie owoc trwania we mnie! Później – już po wieczerzy – wznosząc toast, powiedział: Wznoszę ten toast za Nowe Przymierze” (Łk 22,19-21; por. Mt 26,27-28; 1Kor 11,23-24).

Przykłady podobnych wypaczeń tekstu są w omawianym tłumaczeniu bardzo liczne. Również w przypisach i w słowniku zamieszczonym na końcu publikacji anonimowi tłumacze ignorują bądź wręcz atakują nauczanie Kościoła rzymskokatolickiego odnośnie do sakramentów, dogmatów wiary, kultu świętych, mariologii, czyśćca i innych zagadnień, które przez wieki przekazywane były przez żywą, wpływającą z Objawienia Tradycję Kościoła.

Chociaż należy docenić trud podjęcia inicjatywy nowego przekładu Pisma Świętego, to jednak ocena tego tłumaczenia jest jednoznaczna: nie spełnia ono wymogów naukowych stawianych współczesnym tłumaczeniom biblijnym oraz często wprowadza czytelników w błąd, podając fałszywe informacje i interpretacje.

Komisja Nauki Wiary Konferencji Episkopatu Polski odradza wiernym korzystania z Nowego Przekładu Dynamicznego w indywidualnej i wspólnotowej lekturze. Jednocześnie pragnie zachęcić do czytania Pisma Świętego w licznych przekładach dostępnych w Polsce, które szanują natchniony charakter ksiąg biblijnych oraz intencje ich ludzkich autorów.

17.12.2024 r.

Źródło:

<https://episkopat.pl/doc/222367.Nota-Komisji-Nauki-Wiary-Konferencji-Episkopatu-Polski-odnosnie>